

Thiaucourta na zemljo. Od dveh letalcev je eden mrtev.

Vzhodno bojišče. Ob fronti nič novega. Nemška letalna brodograjska napadla so sovražne magacinske kraje in letalno pristanišče v Tarnopolu.

Balkansko bojišče. Položaj je nespremenjen.

Vrhovno armadno vodstvo.

Sestanek nemškega cesarja in bolgarskega kralja v Nišu.

K. B. Berlin, 19. januarja (W. B.). — Točno ob 12. uri opoldne sešla sta se v slavnostno okrašenem Nišu cesar Viljem in car Ferdinand bolgarski. Bolgarske čete dale so na kolodvoru častno kompanijo. Po prisrčnem pozdravu podala sta se vladarja v avtomobilu k citadeli, kjer sta skupno ogledala parado tam postavljenih bolgarskih, makedonskih in nemških čet. Cesar podaril je carju znak feldmaršala. Car pa je imenoval cesarja za šefa 12. bolgarskega infanterijskega regimenta. V spremstvu cesarja so se nahajali general Falkenhayn, generalfeldmaršal von Mackensen, generalna adjutanta Plessen in Chelin, admiral pl. Müller, dvorni nadmaršal Reichschach. Poleg tega sta bila še navzoča general pl. Sekt in vojvoda Jehan Albrecht meklenburški. Carja Ferdinanda so spremljali prestolonaslednik Boris in princ Kiril, generalni adjutant Markov, generali Bojadjev, Todorov in Tantilov, generalni gubernator Kutinescev, ministri predsednik Radislavov in poslanik Tsaprašikov. Vtis slavnosti bil je povečan po krasnem solnčnatem vremenu južne zime.

Po pomoti potopljen ladja zaveznikov.

K. B. Dunaj, 16. januarja. „Agenzia Stefani“ poroča z dne 14. januarja: Dne 13. januarja je torpediral in potopil francoski, našim primorskim bojnim silam prideleni podmorski čoln „Foucault“ v spodnji Adriji neko avstro-ogrsko poizvedovalno ladjo tipa „Novara“. — Ker pa avstro-ogrski mornarica ne pogrēša nikake ladje, moramo soditi, da se je italijanskim pomorskim bojnim silam dodeljeni francoski podmorski čoln zmotil in da je potopil pomo to mako kako ladjo zaveznikov. (Nič ne dene; če si bodo naši sovražniki sami svoje parnike potapljali, bode vojne še preje konec. Op. ur.)

Blizu 1000 Italijanov vjetih.

K. B. Dunaj, 16. januarja. Urađao se danes razglaša:

Rusko bojišče. Zopetni težki poraz, ki so ga Rusi na svojem novoletnem dnevu ob besarabski meji doživeli, peljal je včeraj zopet

Bojazljivost

vsiļjevanje krvi v glavo, glavobol, pomanjkanje krvi in mrzlot, bolečine v trupu, krči, napenjanje in slični pojavi so večinoma posledice motenja prebave. Jemo mnogokrat slabe, napenjoče, težko prebavljive jedi, prehladimo semintja zelodec in prebavne organe po premrzli pijači in zamudimo tudi pravočasno izpraznenje črevesja. Ako se potem neprijetno, bolešno, krču podobno, mrzlično nervozno stanje pojavi, je potrebno, da se hitro zopet uredi moteno delovanje prebave, redno cirkulacijo krvi in izmenjavo snovi. Glasom poročil v tisočih zahvalnih pismih služi pri temu izborna močna švedska tinktura (tinctura svedica), tudi življenska esenca in balzam imenovana. Ona odpravi bolečine, osvēži, pomiri, uredi izmenjavo snovi, čisti, pospešuje cirkulacijo krvi in prepreči mnogo bolezni. Vedno naj bi bila v hiši, kajti njena takojšnja raba prīstedi nam marsikatero neprijetno uro. Pri krčih, napenjanju, kolcanju, bolečinah v telesu, bojazljivosti, vstavljenju krvi, bluvanju, gnusu in raznem, vsled motenja prebave nastalemu stanju je blagor, imeti jo hitro pri roki. Ker pospešuje prebavo jedi in napravi reditne snovi za naš organizem lažje sprejemljive, pospešuje obenem ureditvenost krvi in pravi sestav krvi, je torej tudi obenem za blodolice in na krvi revne izborno sredstvo za dosogo in ureditev prave izreje. Mnogo vrednih kri in moč sestavljajočih snovi naših reditnih sredstev, ki odhajajo drugde zopet neprebavljivi, dovaja se z močno švedsko tinkturo trupu v popolnoma razpušteni, lahko prebavljivi obliki. Narodi se pravo švedsko tinkturo le pri apotekarju E. V. Feller, Stubica, Elisa trg št. 241 (Hrvatsko) in sicer stanejo 3 velike steklenice franko samo 5 kron ali 12 malih steklenice franko samo 4 kron.

do bojnevnega odmora, ki je bil deloma s topovskim ognjem menjajoče se sile pretrgan. Južno od Karpilowke v Wolhyniji napadel je neki naš oddelek rusko postojanko in je posadko uničil.

Italijansko bojišče. Ob primorski fronti povišal se je topovski ogej proti Monte San Michelu, proti goriškem in tolminskem mostičju ter proti Mrzlemu Vrhju, brez da bi prišlo do podjetij sovražne infanterije. — Že včeraj poročano zavzetje cerkvenega dela Oslavije, ki so ga izvršili oddelki inf. reg. št. 52 in 80, prinesel je 933 vjetih Italijanov, med njimi 31 oficirjev, 3 strojne puške in 3 metalce min. Tudi ob tolminskem mostičju vzele so naše čete en sovražni jarek. — Ob tirolski fronti bili so artiljerijski boji v oddelkih Schluderbachin Lafraun-Vielgerent živahnejši. — Sredi svojih domačih gora ob ogroženih mejah svoje dežele na straži stoječi, obhajajo danes s puško v roki tirolski cesarski lovci stoletnico svojega obstanka. Hvaležno se spominja armada na severu in jugu slavnega delovanja teh hrabrih čet, v katerih vrstah duh junakov l. 1809 naprej živi in ki so si v težki borbi sedanjosti zopet nezvenljive lovrike priborile.

Južno-vzhodno bojišče. Severno od Grahove se vršijo zasledovalni boji. Našim četam padlo je v tem prostoru 250 Črnogorcev in eno napolnjeno municijsko skladišče v roke. Število v zadnjih dneh pri Berani prijetih vjetih presega 500.

Namestnik generalštabnega šefa: pl. Höfer, fml.

Obleganje Kut el Amare.

K. B. Konstantinopol, 17. januarja. Bagdadski list „Sada i Millet“ izve: Angleži so že pred 14. dnevi čete garnizije Kut el Amare na polovično množino kruha postavili. Poskusi, dovoziti garniziji življenska sredstva, so se izjalovili. V mestu se nahaja 3000 ranjencev, ranjenih po obkoljenju mesta.

(Zasebna poročila pravijo, da je položaj v mestu zaprtih Angležev jako kritičen. Angleži imajo življenskih sredstev za k večjemu še 14 dni. Število Angležev znaša 12.000 mož. Njih poskusi, predreti sovražne vrste, bili so krvavo zavrtni.)

Ruski poraz v Perziji.

K. B. Konstantinopol, 15. januarja. Neki telegram od perzijske meje poroča o boju med s prostovoljci ojačeno žandarmerijo in Rusi pri Memmilmea ob

cesti od Teherana v Kaswin. Rusi so izgubili okoli 1000 vojakov. Perzijske izgube so relativno male. Rusi gredo v svojem dirjaštvu tako daleč, da perzijske mrlične razmesarjajo.

Glasom zanesljivih poročil iz Perzije je generalni gubernator od Lucritana, Niseam Sultanek, ki je znan po svoji patrijotični zanesljivosti, prevzel povelje čez proti Rusom in Angležem se boreče perzijske narodne bojne sile; napovedal je Angliji in Rusiji vojno in zapričel s sovražnostmi.

Barzilai, Oberdank, D'Annunzio, Princip, Salandra, Lurчени, Sonnino, Bresti, Caserio.

Izvirna slika iz „Il Cittadino di Trieste“, Prevodil Al. Irgl.

Pod vlado Salandra, D'Annunzi-ja in Barzilai-ja propada Italija od dne do dne v političnem in moraličnem oziru. Nastopil je čas propada in poloma, kakor ga kaže zgodovina drugih narodov.

V nacionalnem obupu Italija čaščuje in triumfira z slikami podlega anarhista Oberdanka. Na javnih shajališčih se kuje od vseh slojev, tudi v plemenitaških krogih politika proti Avstriji ter se celo psički kinčajo s traki italijanskih znakov.

Italija, velika, ki se je bahala s prednostjo vzgoje k prostosti drugih „barbarskih“ ljudstev, v razsvetljevanju civilizacije vsega sveta, leži danes v blatu svoje podle nesramnosti.

Kaj bi porekel k temu veliki pesnik Dante, če bi videl svojo božansko operavo Italijo izdajalsko, kraljemorilsko in roparsko?

Moral bi najti drug pekel, mnogo hušji, da bi kaznoval Sonnina, Barzilai-ja, Salandra itd. itd. skupno z iredentisti Trsta in Tridenta, ki so zakrivali smrt milijonom človeških bitij in provzročili evropsko bedo. Kakšno kazen bi se naj dalo tem lopovom, vrednim naslednikom Oberdank-a? — Pa tudi nekaj zastopnic nežnega spola pripada k tej hudodelski družali, brez pomisleka konečne usode svojih sinov — mogoče tudi vislic. Takaj jim podamo vzgled vzgoje sliko Oberdank-a, justificiranega dne 20. decembra leta 1882.

Trst proslavljal je takrat Avstrijo v znak prostosti in svobode beneškega suženjstva. Meseca avgusta, leta 1882 pridedila se je na čast nadvojvode Karla Ljudevika, došlega v Trst, bakljada po tekališču, glavnem trgu, kakor tudi pred državno palačo.

Iz prvega nadstrojja ene hiše na tekališču vržena je bila takozvana bomba Orsini, ki je padla tik pred vrsto korakajočega veteranskega bataljona in je umorila njih poveljnika, doktorja Aleksandra pl. Dorn, urednika tržaškega lista

Kraljevski grad v Cetinju.

Prinašamo aliko kraljevskega grada v Cetinju, katero črnogorsko prestolico so naše hrabre čete v naskoku zavzele. Na balkonu stoji ravnokar premagani kralj Nikita, ki je zdaj kot prvi za milost prosil. Spodaj pa vidimo črnogorske podanike, ki se kralju klanjajo. Zdaj seveda se Nikita ne nahaja več v tem gradu, ker jo je pravočasno popihal. Udal se je našemu zmogovitemu orožju in je s tem pač dokazal, da je — modrejši nego Peter srbski ali pa belgijski kralj...

Da dokazete dejanski svojo pravo domoljubnost in olajšate ranjencem njih trpljenja in muke, podpirajte ob vseh prilikah družbo

„Rdečega križa!“

Das Königsschloß in Cetinje

„Triester Zeitung“, ter ranila več oseb in umorila tudi vseučiliščnika Angelo Forti, katerega mati, ki je bila izgnana že tri sime, je zblaznela, ko je videla umorjenega tudi zadnjega njenega ljubljena. Ves Trst se je takrat udeležil pogrebov usodepolnih zrtev.

Vojaška komisija preiskala je bombo ter jo je izpoznala za italijansko. Nato so aretirali Oberdank-a v Ronchi-ju v gostilni „al Moretti“. Zasačili so ga ravno spavajočega pri mizi. Njegov sodrug in sokrivec je pravočasno pobegnil. Bil je to lekarnar Ragosa iz Vidma (Udine). Zasedovala sta ju župan iz Verse, gosp. Giov. Baldasi in žandar Tommasini ter sta našla v kovčegu Oberdank-a več Orsini-jevih bomb. Oberdank je izpovedal svoj namen atentata na Nj. Veličanstvo cesarja Franca Jožefa, ki je imel tudi prisostvovati takratnim tržaškim slavnostim.

Oberdank bil je nezakonski sin. rojen v postranski ulici via Belvedere. Mornar Berenczicz poročil je bil njegovo tudi, nezakonsko mater. Mali Viljem pečal se je s čtivom Montesquein-a, Voltaira-ja, Mazzini-ja. Vsebine te literature ni prav razumel, ali boljše rečeno, ni mogel prebavljati. Ko je dovršil vseučilišče na Dunaju, vstopil je kot enoletni prostovoljec k polku št. 22, ki je takrat imel nalogo, iti na vojno v Bosno. Ko pa je prišel Oberdank v Trst, je kot dezertier pobegnil v Italijo, kjer se je seznanil in občeval v kavarnah in takozvanih špelunkah z individui, zrela za vislice. Prostožidari so ga začeli spoznavati in ga prisiljevali h kraljemorilstvu. Bil je pa že zaradi tatvine, izvršene iz zgolj gladi večkrat v zaporu in je sledujoč končal svoje življenje na vislicah. — Bodi to torej vzgled starišem, kajti le z eneržijo in inteligenco zamorejo ohraniti svojim otrokom luč prave vzgoje.

Italija primerja torej tega nezakonskega, rojenega v postranski ulici Belvedere z Garibaldi-jem, grofom Cavour, Mazzini-jem, Cairolli-jem, in drugimi. O, kakšna ironija!

Barzilai, minister iredentno, držal je 20. decembra lanskega leta, ob priliki obletnice obseženja delinkventa Oberdanka v Italijo svoje soverzivne in vroče govore proti Avstriji.

Živel je tudi ta v Trstu in se rodil v isti ulici Belvedere, ne daleč od svojega prijatelja Oberdanka. En stari trgovec v ulici Belvedere spominja se še obeh tako jasno in mi je dejal, da je bil Barzilai trgovski pomočnik, seveda zmiraj brez posla ter da še mu danes dolguje nekateri goldinar na živežu. Dejaj je, da mu že po vojni pošlje svoj račun in sicer brez zamudnih obresti?!

Gospod Rapagnetta podal se je v Genovo, da olepša s svojim petjem slavnosti na čast Oberdanka.

V Srbiji razvijale so se kakor v Italiji enake misli in ideje proti naši monarhiji in italijansko časnikiarstvo izvajalo je Srbe h kraljemorilstvu. Princip in Kabrinovič izvršila sta v Serajevi ostudni umor — umor, ki je imel svoj odmev tudi v Italiji.

Senca Luccheni-ja, Caseri-ja in Bresci-ja zrcalile so se v dvoranah, kjer se je slavil kraljemorilski Oberdank in kjer so se menjale z ostudnim poljubom izdajalske ustnice Salandra, D'Annunzi-ja, Luzzatti-ja, Sonnina, Nathan-a, Barzilai-ja in drugih.

V istem dnevu in trenutku so prisegli srbski častniki umor ministra Pasič-a, kralja Petra in njegovega sina kneza Aleksandra. Hiša, v katero so bili pobegnili iz strahu pred umorom, bila je vsa od te morilske zarote podminirana. Poslanik Trubetzkoi svetoval je kralju, naj kakor najhitreje pobezne skozi Albanijo na morje, če se hoče še pravočasno rešiti. Uničili so se toraj avtomobili, da jih ne dobe zasledovalci v roke. Bilo jih je 148. Ko je kralj Peter zapustil Prizrend, je vskliknil: „Povera Serbia, consumatum est“! Prevideval je konec srbske armade na Kosovem polju, kakor l. 1389 od Murad paše.

Kakor rečeno, Kosovo polje je bilo za Srbe zmiraj usodepolno. Vuk Branković izdal je svojega knjaza Lazarja v bitki pri Prištini l. 1389. Tako so se polastili Turki pod vladno Murada paše teh dežel. V mirovnih pogajanjih Pasaroviza (20. julija 1718) pridružila se je Srbija Banatu, del Bosne pa je prišel pod Avstrijo.

Ni se torej čuditi, če pripade sedaj Srbija zopet k Avstriji, kajti le pod njo je zagotovljen

trajen mir in konec panslavističnih agitacij na Balkanu.

Italijanski list „Tribuna“ pravi, da se polastita po polomu srbske armade na Kosovem polju osrednji državi tudi morskih pokrajin ob Adriji.

V Belgradu bili so zmage gotovi, ker je srbska armada v času obstreljevanja prestolice od naše strani štela 180 000 mož. V Prizrendu, glavnem mestu Kosovega polja, koncentriralo se je bilo tudi 80 000 mož, od katerih 40.000 je bilo vjetih od Bolgarov. Ostali del izgubil se je v hribovju Albanije, kjer se še hoče proti nam vojevati. Primorani iz zgolj gladi, pomorili so svoje konje ter se nabajajo sedaj brez vseh sredstev Essad paša je izjavil, da je Črna gora že od Avstrijcev od treh strani obkoljena ter da želijo Črnogorci skleniti poseben mir z Avstrijo, kar je tudi uganil, ker se je to sedaj že uresničilo. Sicer pa se njegovim izjavam ni smelo nikdar mnogo verjeti, ker danes na primer sklene tajno zvezo z Italijo in Srbijo proti Avstriji, medtem ko že misli in šteje, koliko glav Italijanov ali Srbov bi jutri položil pred noge poveljnika avstro-ogrskih čet.

Prestolonaslednik Aleksander ojačil se je po desetih dneh svojega bega in podal z enim častnikom v Skutari, kjer je prejel od svoje stare matere, kraljice črnogorske nekaj živil, perila in en kg sladkorja. Čeravno so svetovali poslaniki četverozveze Pasiču, naj ne zaupa preveč Črnogorcem, ostal je vendar v Skutariju, kjer je pričakoval dohod generala Putnika, katerega so srbski vojaki, onemoglega vsled starosti, ležečega na goli slami v lesenem zaboju čez albanske hribe nesli.

S tem se je končal zadnji tragični prizor srbskega kraljestva, katerega kralj tava brez krone kot begunec po Italiji.

Dne 11. junija 1903 zjutraj padla sta po zločinski roki lastnih častnikov na ostudni način kralj Aleksander in kraljica Draga. Ravno isti morilski častniki proklamirali so dne 25. junija 1903 Petra Karageorgjeviča kot naslednika na kvrvi prestol srbske države. S krvjo omadežavanimi rokami prijel je kralj Peter žezlo vlade, obdan in odvisen zmiraj od morilske zarote. Senci tako tragično umorjenega kralja Aleksandra in Drage pa spremljate danes brez miru tavajočega kralja Petra na svojem begu, kamor je nesel pozdrave Principa, Kabrinoviča itd., pravih naslednikov Oberdank-a, Luccheni-ja, Caseri-ja, Bresci-ja in drugih, nahajajočih se še polnoštevilno v Italiji.

Rapagnetta, Barzilai in Salandra sprejeli pa so došlega kralja Petra kot sobrata in ga blagrovili kot pravega orjaka serajevskega zločina.

Po razrušenju Srbije se je duh panslavističnega mišljenja popolnoma polegel. Že se razširja nemška kultura po celem Balkanu, že razprostrata nemški in avstro-ogrski orel ponosno svoje peruti od Donave do grenkega morja temne Albanije.

Znani zgodovinar prof. dr. Friedjung je dne 6. decembra 1915 izjavil v trgovski zbornici med drugim sledeče: „Dandanašnja vojna iznajdla je novo Ameriko, ker je že jasen velik trgovski problem osrednjih držav od Severnega morja do Indijskega oceana.“

Dr. Friedjung razvidi iz osrednje Evrope že cvetočo prednost v trgovinskem in industrijskem razvitku proti daljnem Orjentu in v tem izrpanje zlatih vrelcev prihodnjega finančnega blagostanja.

Italiji pa, ki je hujskala v vojno proti nam, posluževajoč se starega izgovora oprostivne od Avstrije ogroženih ljudstev, čestitamo, da je postala sužnjica cestne politike in teh poštenih, v našem naslovu imenovanih oseb.

Mali kralj naj si vzame za vzgled svojega prijatelja, nekdanjega kralja Petra Karageorgjevič, in uvidel bode, da pride tudi on prej ko slej skozi politiko zgoraj imenovanih poštenjakov do enakega, če ne še hujskega konca. Še niso izkoreninjeni nasledniki Orsini-ja in Meldola, katerih bombe so se tudi že v tehničnem oziru mnogo izboljšale. Še žive v Ravenni, Anconi in drugih mestih anarhisti, večji enakih sličnih atentatov. V blaženi Italiji je kraljemorilstvo na dnevnem redu kakor v Srbiji.

Mi pa spoštujemo naše Muzulmane, Bolgare, Bosnjake in Dalmatince, ker gotovi smo,

da nas ne bodo nikdar izdali, ker prisega jakih, bil je sveta in častna beseda več nego življenje, o čem v te

Videli bomo, kako bodoje nasolile Itaken šele potudi angleške in ameriške banke. Izgubila bo svoja kolonijalna ozemlja in obremenila itak ogženo in ubogo ljudstvo z novimi dolgovi, kar ro bode izdajalca vrglo iz prestola in posadirepublikanca na njegovo mesto.

(Spanje) noče priti, ako nas mučijo bolečine, ako trpa na preveliki nervoznosti, ako pričnejo vse rane zopet boleti in raznem bolehnem trpljenju. Za take slučaje opozarjamo zopet Fellerjev, bolečine odpravljajoči, živce pomirjajoči rastlinski esencij fluid z zn. „Elsa“-fluid. To izobno domače sredstvo učinkuje na bolečinah razne vrste izredno blagodejno, pomiri živce in prizaželjeno spanje. Mnogo čez 100.000 zahvalnih pisem in zdravniških priporočil potrjuje visoko vrednost tega dobrega domačega sredstva. 12 steklenic stanajo povsod samo 6 kron fra. Edino pristno od lekarnarja E. V. Feller, Stubica, Elsa-trg št. 11 (Hrvaško). Istotam se lahko naroči Fellerjeve, milo odvajalne barbara-kroglice z zn. „Elsa“-kroglice. One so najprijetnejše odjedaj so pjalno sredstvo sigurnega, neškodljivega učinka in imajo pred pred dražičnimi, črevesju škodljivimi odvajalnimi sredstvi, štakljice stane franko 4 K 40 vin. Oba domača sredstva naj bi vedno v hiši. Koliko jih imti od bolečin, ki jim jih povzroč kurja očesa; vzamemo nož, ki je v takih slučajih že mnogokrat napravil nesrečo. Takim čitateljem bi bilo lahko z malim deseterovodja. nam in hitro pomagali, ako bi naročili za 1 in 2 kroni Fellerjevega uničevalca kurjih oces. (el)

Prve številke

„Štajerca“

v novem letu 1916 prišle so v roke naših prijateljev.

V tem letu stal bode naš list istako na stališču našega naprednega, avstrskega ljudskega mišljenja. V prav nobenem ozir se nismo in se ne bomo nikdar spremenili. Kajti mi hočemo, da ostane

Štajerc

tudi v bodoče zvesti zagovornik ljudskih pravic. Obračamo se tedaj na vse cenjene naročnike somišljenike in prijatelje, da naj nam in oni s novem, kakor upamo v vsakem oziru, srerri vrstinejšem letu

zvesti ostanejo

ter da naj z vsemi močmi na razširjenju listin njegovih načel delujejo.

- ➡ Vsakdo naj bode naročnik „Štajerca“!
- ➡ Vsakdo naj podpira „Štajerca“!
- ➡ Vsakdo naj pridobiva novih naročnikov „Štajerca“!
- ➡ Vsakdo naj zahteva po gostilnah, brnicah, v trgovinah kakor tobak-trafikah, „Štajerca“!
- ➡ Vsakdo naj pošilja svojim sorodnikom bojišču „Štajerca“!

Tako bomo razširili krog svojih prijateljev s tem pa tudi povečali in izboljšali list.

Živijo Štajerc!

Izpred sodišča. Obsojeni češki urednik.

Stanislava, januarja. Redakter Otob Čermak v Klatovi na Češkem je izdajatelj lista „Šumavan.“ Avgusta meseca leta 1914 v svojem listu ponatisnil nekaj odstavkov knjige vseučiliškega profesorja dr. Daneša. Šrinajst dni po obelodanjenju dotične številke je državno pravdnništvo zaplenilo in odredilo proti Čermaku sodnijsko preiskavo. Takrat, bilo kazensko postopanje vstavljeno ali man meseca l. 1915 zopet obnovljeno. Pri zopet razpravi je bil Čermak oproščen. Državno pravdnništvo pa je vložilo rekurz. Odrejena je bno nova obravnava in je bilo delegirano sodišče Stanislavu. Urednik Čermak, ki je zdaj pri v